

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 40.

Kontor: Nørregade 33, St.

2. Oktober 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Julie Laurberg.

Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Emmy Thulstrup.
Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

Panoptikon, V. 1. Sal o. G.
København. Telefon 19017.
Varerne bringes overalt.
Provisordre effektueres pr. Omgaaende.

De Kredse, som endnu ikke have betalt Bidrag til Fælleskassen for indeværende Aar, bedes venligst sende det til Kassereren, Frida Schmidt, St. Knudsgade 24, Odense, i Løbet af Oktober Maaned.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stillet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

Manuskripter, der indleveres til „Kvinden og Samfundet“, maa til Efterretning for Redaktionen være forsynede med Navn og Adresse, Til anonyme Skrivelser kan Red. ikke tage Hensyn.

May Whright Sewall.

Formanden for det internationale Kvinderaad er Datter af en frisindet og lærd Teolog og Mediciner i Milwaukee, Wisconsin. Hun blev opdraget og undervist af sin Fader sammen med en eneste Broder. De to Søskende delte alt, Leg og Arbejde, Sorger og Glæder. En Dag fik de Lov til at gennemse deres Faders Kollegiehefter fra Yale Universitet. Den lille Pige klappede i Hænderne af Glæde ved den Tanke, at hun selv engang kunde

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

opnaa at blive lige saa lærd som Faderen; men Broderen slog hende koldt Vand i Blodet med den Bemærkning, at hun paa Grund af sit Køn slet ikke kunde faa Adgang til Universitetet. Hun blev rasende; og Faderen bero-

Tandteknikker

Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41, I.

smukke By, hvor hun blev Sjælen i mangfoldige Foretagender, saaledes en Kunstforening og en Kvindeklub, der paa Aktier opførte en stor Bygning, som blev en meget rentabel Forretning. Allerede i sit Hjem havde

May Whright Sewall,

Formand for det internationale Kvinderaad.

ligede hende da med at love hende, at han skulde give hende en lige saa god Undervisning, som Professorerne i Yale kunde præstere. Hun paa sin Side gav ogsaa et Løfte som hun indfrie, da hun i 1882 sammen med sin Mand, en elskværdig og dygtig Pædagog, oprettede en Latinskole for Piger i Byen Indianapolis. Mrs. Sewall er desværre senere (1895) bleven Enke, men fortsætter sit ufortrødne Arbejde for at højne Kvindens Stilling.

Det viste sig snart, at Mrs. S. ved Siden af en ualmindelig Kundskabsfylde besad særlig Evne til at organisere. Hun kom derved til at indtage en fremragende Stilling i den

Tandlæge

Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

saa en Mængde andre Kvindeforeninger sig til det nationale Raad, og Mrs. Sewalls Energi stillede sig endnu større Maal. Ved Kvindekongressen i Chicago var hun i høj Grad den bærende Kraft. Fra Morgen til Aften var hun i Aande samfulde otte Dage igennem, var alle Vegne den ledende, i Delegeretmøder, Sektionsmøder og store offentlige Møder saa vel som ved selskabelige Sammenkomster; hun syntes at have ti Mænds Kraft og en Aandsnærværelse uden Lige. Efter Kongressen holdt hun Sommeren igennem Salon for alle fremmede Kvindesagsvenner og erhvervede sig derved et personligt Kendskab til de europæiske Ledere, som vel næppe nogen anden. Intet er derfor mere naturligt, end at Formandsvalget er faldet paa hende; og som vore Læsere ved, har hun ogsaa i Paris hævdet sig som den, der bedre end de fleste formaar at samle Mennesker og faa dem til at arbejde sammen. Dette beror naturligvis for en Del paa hendes personlige Egenskaber og store Viljekraft, men dog ogsaa væsentlig derpaa, at hun forstaar at tjene en Sag og sætte alle personlige Hensyn til Side for dens Skyld. Vi bringer paa et andet Sted i Bladet nogle Brudstykker af en for hende meget karakteristisk Tale fra Londonerkongressen i Fjor.

Børn og Tjenestefolk.

En Løsning?

„Jeg tror ikke, Tjenestepigespørgsmaalet bliver mindre spændt, førend der kommer en ny Maalestok for Velopdragenhed i den amerikanske Gennemsnitfamilie. Det tyranniske Barn, som tilsyneladende driver saa mange gode Tjenestefolk bort, er kun det positive Udtryk for det negative Tyranni, der udøves af Herren og Fruen. Barnet er Saaret, der forraader det urene Blod. Der er noget forkert i den Maade, Tjenestefolk bliver behandlet paa i amerikanske Familier i Almindelighed; og det uopdragne, tyranniske, skændende Barn er det ubevindte Vidne om denne Kendsgerning.“

Ovenstaaende findes i en Artikel i det amerikanske „Kitchen Magazine“ af James Buckham, under Titlen „Børn og Tyendespørgsmaalet“. Alle redelige Mødre vil indrømme, at Mr. Buckham med Styrke har frem-

hun lært at beundre de tapre Kvinder, der kæmpede for deres Søstres Rettigheder; hun og den fine, aristokratiske Rachel Foster, gift Avery, stillede sig til Disposition for de gamle Førere, Susan Anthony og Cady Stanton, og var navnlig virksomme, da det internationale Raad blev dannet i Washington 1888. Begge var de bøjeligere, mere opportunistiske end de stejle gamle Puritanere, som havde begyndt Kampen; og det lykkedes dem derfor ogsaa at iværksætte en Sammenslutning af de tre store Stemmeretsforeninger, der i over en Menneskealder havde set skævt til hinanden, mens de dog arbejdede for selv samme Sag. Snart sluttede og-